פריהלינג קומט, ער איז שוין דא! פערגעסט ניט אז א סוט מוזט איהר האבען שעהן, גוט ביליג און די הויפּזעכליך, ער זאל אייך פּיטען

איהר טארט ניט און דארפט ניט צאהלען טייערער ווי — בלויז —

$16

25 דאלארדיגע סוטס און אווערקאוטס פאר בלויז 16 דאלאר.
אונז לוינט זיך עס צו מאכען פאר אזא פרייז ווייל מיר בעקומען די וואארעס דירעקט פון די מילס

גערענקט אז פאר $16 ווערט איהר אויסזעהן פיין און אנשטענדיג און מענשען וועלען אייך רעספעקטירען.
מיר האבען א סטאק פון טייערע סחורות און די ארבייטער אונזערע זיינען קינסלער. א בעווייז: אונזערע צאהלרייכע קאסטימער.

ווייל ביי אונז קריגט איהר דעם אמת גוטען סוט מיט'ן פיינעם אווער קאוט פאר

$16

The Excellent Tailoring Co., Telephone Adelaide 2692 256½ Queen W.

דער „אידישער זשורנאל"

ה. וויינבערג פרעזידענט און דזשענעראל מענעדזשער
די איינציגע אידישע טעגליכע צייטונג אינ'ם פראווינץ אנטעריא
קענעדיען דזשואיש פאבלישינג קאמפאני לימיטעד—ארויסגעבער
251-253 קווין סט. וועסט טעלעפאן עדעלייד 3967
סובסקריפּשאן פּרייז: 3,50 א יאהר איינצעלנע קאפ. 1 סענט

פאר אונזער יוגענד

שבועות

שבועות!

א צווייענדיגער יום טוב: זמן מתן תורתנו, דער טאג וואס משה רבינו האט אונז די תורה געגעבען, ווי עס דערצעהלט זיך, און חג הביכורים דער יום טוב פון ערשטע פרוכט פון דער ערד, אין ארץ ישראל.

פסח זענען די אידען פון מצרים ארויס, א פרייע פאלק געווארען, און שבועות האבען זיי די תורה בעקראגען. משה רבינו האט זיי דענסטמאל געניטען לערנען, ווי א פרייע פאלק דארף לעבען און פיהרען זיך.

אויפ'ן בארג סיני איז די תורה גע־געבען געווארען. עס האט געדונערט און געבליצט, און דער גאנצער בארג איז גע־ווען פערדעקט מיט א געדיכטען רויך בעת מתן תורה.

דער שופר האט געשאלט און געדרו־מען דאס פאלק צו הערען די עשרת הדברות.

און דאס פאלק, אונטען ביים בארג, זעהט די דונערען און די בליצען און ווי דער שופר שאלט און ווי דער בארג רויכערט, און א שרעק בעפאלט דאס גאנצע פאלק.

און עס רוגערט אראפ גאט'ס שטימע, און עס צוטראגען זיך ווייט ארום די צעהן געבאט:

א) איך בין גאט דיין האר, וואס האט דיך ארויסגעצויגען פון דעם לאנד מצרים, פון קנעכטשאפט בעפרייט.

ב) עס זאל ביי דיר ניט זיין קיין אנדערע געטער אחוץ מיר.

ג) זאלסט ניט שווערען פאלש אין מיין נאמען.

ד) געדענק דעם טאג פון שבת, ער זאל ביי דיר הייליג זיין; זעקס טעג זאלסט ארבייטען און דיין גאנצע מלאכה אפטאן, אבער דער זיבעטער טאג איז א טאג פון רוה פאר גאט דיין האר, זאלסט קיין מלאכה ניט טאן, ניט דו, ניט דיין זוהן, ניט דיין טאכטער, ניט דיין קנעכט, ניט דיין דיענסט, ניט דיינע פיה און ניט דער פרעמדער, וואס זיצט אין דיינע טויערען, דען אין זעקס טעג האט גאט בע־שאפען הימעל און ערד, דעם ים. און אלצ־דינג, וואס געפינט זיך אויף זיי און אין זיי, און דעם זיבעטען טאג האט ער גע־רוהט.

ה) זאלסט עהרליך האלטען דיין פא־טער און דיין מוטער, כדי זאלסט לאנג לעבען אויף דער ערד וואס גאט דיין האר גיט דיר.

ו) זאלסט ניט מארדען.

ז) זאלסט ניט צולאזען זיין.

ח) זאלסט ניט גנב'ענען.

ט) זאלסט ניט זאגען קיין פאלש עדות אויף דעם צווייטען.

י) זאלסט ניט גלוסטען, וואס דער צווייטער פערמאגט.

דאס זענען די צעהן געבאט פון בארג סיני. משה האט אבער מיט די אידען גע־לערענט נאך א סך אנדערע געזעצען און גוטע מדות, וואס זיי זאלען אפהיטען, כדי די אידישע אומה זאל א קיום האבען. שפעטער זענען אויפגעשטאנען אנדערע לעהרער, וועלכע האבען ווייטער געלערענט די אידען, ווי צו לעבען אויף דער וועלט. די דאזיגע געלערנטע און קלוגע מענשען האבען אויסגעטייטשט משה'ס תורה און ארויסגעדרונגען געזעצען, וואס זיינען נע־ווען צוגעפאסט פאר דער צייט, אין וועל־כער מען האט געלעבט, און אזוי איז שפע־טער דער תלמוד בעשאפען געווארען.

דאס איז מכח שבועות אלס יום טוב פון מתן תורה, צווייטענס איז שבועות דער חג הביכורים.

אמאל, ווען די אידען זענען געזע־סען אויף זייער אייגען לאנד, אין ארץ ישראל זענען זיי א פאלק פון ערד־אר־בייטער געווען. שבועות איז געווען איי־נער פון זייערע דריי גאטור יום טובים ווען די אידען פלעגען עולה רגל זיין קיין ירושלים אין בית המקדש אריין. און שבועות פלעגען זיי מיט זיך אהין ברענ־גען די ערשטע צייטיגע פרוכט פון זייערע פעלדער און גערטנער.

א פרעהליכער זומערדיגער יום טוב!

אבער ווען די אידען זענען פערטרי־בען געווארען פון זייער לאנד, האבען זי שוין מעהר קיין פעלדער ניט געהאט, דאך איז שבועות, צום אנדענקען פון יענע גליק־ליכע טעג, נאך אלץ געבליבען דער יום טוב פון גרינס. געהט מען ערב שבועות אין ה'אלט אריין, אדער צו די טייכען, וואו עס וואקסט גרינס, און מען רייסט אָפּ צווייגען, גרינע בלעטער בלומען און אנ־דערע פלאנצען לכבוד יום טוב, די הייזער אויסצופוצען. מען בעצירט די פענס־טער מיט רויזלעך, מען דור'ט און אלעה־ליי צאצקעס, און די פאדלאגע ווערט מיט גרינס אויסגעשאטען.

און אזוי הייליג איז דער יום טוב פון מתן תורה, דאס ביים אידישען פאלק לעבט א וואונדערבארע לעגענדע, אז שבועות ביינאכט שפאלט זיך דער הי־מעל, און זאל מען צוזעהן די רגע ווען דער הימעל שפאלט זיך, און עפּעס בעטען, אזוי ווערט עס באלד געשעהן.

(ל. ע. אין „פון אידישען קוואל")

א שטיקעל ברויט

א מעשהל'ע פאר קינדער
פריי בעארבייט
פון מ. מלמד

ערגעץ ווייט, ווייט, צווישען בערגלעך און וועלדלעך, האט זיך געפלאסען א קליין, רוהיג טייכעלע. ניט קיין טיעף וואסער איז עס געווען, קיין שיפען האבען דארט ניט געקענט געהן, נאר קינדערלעך האבען זיך זעהר גוט געקענט דארט באָדען און לערנען זיך שווימען. עס איז גע־ווען ניט ווייט פון א שטעדטעל, דאס דא־זיגע קליינע טייכעל, און די מענשען וואס האבען געוואוינט אין דעם שטעדטעל פלעגען פון דעם טייכעל שעפען וואסער. וויפיעל זיי האבען געדארפט, ווייל די וואסער איז געווען לויטער ווי קריסטאל, און איז געווען זעהר געשמאק צום טרינ־קען.

און ארום טייכעל איז געווען א וועלדעל פון קליינע בוימלעך, און אין דעם וועל־דעל האבען געוואקסען א סך שיינע בלו־מען און רויזען, און מילי־מיליאנען פויגע־לעך האבען זיך געמאכט זייערע נעסטען צווישען די בוימער, און אלע פריהמאר־גען און אלע פארנאכט פלעגען זיי זינ־גען און שפיעלען אזוי שעהן, און אזוי זיס, אז ס'איז געווען א פערגעניגען צו הערען.

און אין דעם דאזיגען קליינעם וועלדעל אין א קליין שטיבעלע געמאכט פון טרו־קענע צווייגען, און צוגעדעקט מיט גרינע בלעטער פון די בוימער, האט זיך אויפ־געהאלטען א קליין, ארים מיידעלע, וואס קיינער האט ניט געוואוסט פון וואנען זי איז געקומען און ווער איז איהר טאטע און ווער איז איהר מאמע: דאס מיידע־לע אליין האט עס אויך ניט געוואוסט. זי האט נאר געוואוסט אז זי איז א יתומה. האט ניט קיינעם, אפילו ניט קיין קרוב, אפילו ניט קיין פריינד, און ארים איז געווען דאס מיידעלע, האט מעהר נישט פערמאגט ווי א דין קליידעלע אויף איהר לייב, און צוריסענע שיך אויף די פיס. זי איז געווען א שעהניקע, מיט שווארצע, לאנגע האר, וואס זיינען קיינמאל ניט גע־ווארען געקאמט, און זיי זיינען אלע־מאל געווען צוואוארפען אין קליינע לאקען איבער איהר פנים און איבער איהר שטערן און איבער די אקסלען און די פליצע. זי האט געהאט צוויי גרויסע, שווארצע אויגען, און די אויגען איהרע האבען געשפריצט מיט פונקען פייער און מיט שלעכטע, בייזע געדאנקען;

יא, יא, קינדערלעך, דאס מיידעלע איז געווען א שלעכטע און א בייזע. און א שלעכטע און א בייזע איז זי געווען דער־פאר ווייל די מענשען זיינען געווען שלעכט צו איהר, האבען זי אין קיין שטוב ניט געוואלט אריינגעהמען, און האבען איהר נאר צוגעווארפען א שטיקעל פער־דארט ברויט אזוי ווי צו א הונד וואס שלאפט אויף דער גאס. און אז דאס מיידעלע איז געווען הונגעריג און האט ניט געהאט וואס צו עסען, האט זי גע־גנב'עט. האט מען זי פערטריבען אין וואלד, האט זיך דארט דאס מיידעלע גע־מאכט א נעסט אונטער א בוים, פערדעקט מיט צווייגען און בלעטער, און דארט האט זי געלעבט נאר פון דאס, וואס גוטע מענ־שען האבען איהר געשיינקט, אדער פון דאס וואס, זי האט אין דער פינסטערער נאכט צוגענומען פון די שלאפענדע מענ־שען.

און איינמאהל אין א זומער טאג איז א קלייגער אינגעל בנימין ארויסגעגאנגען צום טייכעל נאך וואסער און דער בנימין איז אויך געווען אן ארים קינד א יתום, אהן א טאטען און אהן א מאמען, אהן פריינד און אהן קרובים, און ער האט זיך איפגעהאלטען ביי א פרעמדען מענשען אין הויז און ווי קליין ער איז געווען האט ער זיך שוין פערדיענט זיין ברויט דורך שווערער ארבייט. ער איז געווען א שוואך קינד, מיט שווארצע האר און שווארצע אויגען, נאר פון זיינע אויגען האט ארויס־געקוקט חכמה און א גוט הארץ. איז אזוי בנימין געגאנגען יעדען פריהמארגען צום טייכעל נאך וואסער מיט צוויי גרויסע עמער אויף זיינע אקסלען. קומט ער צו צום טייכעל, זעהט ער קינדער, באדען זיך, איז רעריבער די וואסער געווארען בלאטיג, געהט ער שוין ווייטער, דארט וואו די וואסער איז ריין, געהט ער אזוי ווייטער און ווייטער, ביז ער קומט אריין אין דעם טיעפען וועלדעל. און דא איז אזוי שטיל, אזוי רוהיג, און בנימין הערט דאכט זיך, ווי גאט שוועבט אין דער לופ־טען איבער זיין קאפ... און ער איז מיעד געווארען און הונגעריג, זעצט ער זיך אוועק ביים ברעג פון דעם טייכעל, נעהמט ארויס א שטיק ברויט פון דעם בוזים און עסט.

פלוצלונג בעווייזט זיך די ארימע מיי־דעלע צווישען די צווייגען, און זי קוקט מיט קנאה אויף בנימין'ען און אויף זיין שטיק ברויט וואס ער עסט. און איהרע אויגען שפריצען פייער, און פון איהר מויל קומט ארויס א ווייסער שוים.

הויבט זיך בנימין אויף פון זיין ארט, נעהמט א שטיקעל פון זיין ברויט, געהט צו צום מיידעלע און זאגט צו איהר מיט גוטע רייד:

—נא, עס.

און עס איז געווען דאס ערשטע מאהל וואס דאס מיידעלע האט זיך פערשעהמט, און זי האט ניט א כאפ געטהאן דאס ברויט פון בנימין'ס הענד. ווייל עס איז געווען דאס ערשטע מאל אז מען זאל צו איהר רעדען גוטע רייד, און איהר דער־לאנגען א שטיקעל ברויט גלייך אין האנד אריין, און נישט א ווארף טהאן אזוי ווי מען ווארפט עס צו א הונד.. און בנימין האט געזעהן אז דאס מיידעלע האט זיך פערשעהמט, האט ער איהר א גלעט געטהאן איבער די שווארצע האר, און שטילער־הייט געזאגט:

— נעהם עס, איך בעט דיך... דו ביזט דאך הונגעריג . . .

דאס מיידעלע האט זיך צעוויינט, איין בנימין'ס אויגען האבען זיך אויך אנ־געפילט מיט טרעהרען, און ער האט ווייטער גערעדט צו איהר און געבעטען זי:

— עס מיידעלע, דו ביזט דאך הונגע־ריג, און הער אויף וויינען... דו זאלסט ניט וויינען... זאלסט נישט בעטלען מעהר קיין ברויט ביי פרעמדע מענשען, און זאלסט נישט גנב'ענען, איך וועל דיר מארגען אויך ברייגגען א שטיק ברויט נא, עס . . .

א לאנגע צייט האט דאס מיידעלע געוויינט און געבליבעט, און נאכדעם הא־בען זיך איהרע שווארצע אויגען אויסגע־לייטערט, און אויף איהרע רויטע ליפּעלאך האט זיך בעוויזען א שמייכעל, זי האט געגומען דאס ברויט, געדאנקט, און גע־געגעסען, און עס איז געווען דאס ערשטע מאל וואס דאס מיידעלע האט געגעסען ברויט מיט אזא הנאה, און זי איז געווא־רען פרעהליך און גליקליך, און אויף מאר־גען, אז בנימין איז ווידער געקומען נאך וואסער, האט ער זי כמעט נישט דער־קענט, ווייל איבער'ן טאג האט דאס מיי־דעלע אויסגעוואשען איהר איינציג קליי־דעלע, און האט עס אויסגעטריקענט אויף דער זון, זי האט רין געוואשען איהר פנים, און פערקעמט איהרע האר, און איהר פנים'ל האט געלויכטען אזוי ווי זיבען זונען.

און בנימין האט געבראכט א פולען קוישעל מיט עסען, ער האט געבראכט פריש ברויט, וואס ס'איז נאך געווען וואר־רים, און געבראטענע קארטאפליעס ערשט ארויס געגומען פונ'ם אויווען, און א שטי־קעלע פוטער האט ער אויך געבראכט. אה, זי האט שוין לאנג, לאנג, און אפשר קיינמאל נישט געגעסען אזעלכע גוטע זאכען . . .

— עס, — זאגט צו איהר בנימין.
נאר דאס מיידעלע עסט נישט.

— איך וויל וויסען דעם אמת, — זאגט זי פערשעהמט צו בנימין'ען — האסט גע'גנב'עט אט די אלע גוטע זא־כען?

— חלילה, זאל גאט אויסהיטען! — דערשרעקט זיך בנימין — גנב'ענען גאר? איך גנב'ע ניט. דאס האב איך אלץ פאר מיין געלד געקויפט. נאר די קארטאפ־ליעס האב איך געבעטען ביי מיין בא־לעבאסטע: עס, עס, מיידעלע, איך האב נאך געלד, ווייסט, איך פערדיען געלד יעדען טאג, מארגען וועל איך דיר קויפען נאך ברויט און נאך פוטער.

האבען ביידע קינדער געגעסען צוזאם, און דאס מיידעלע האט ליעב בעקומען בנימין'ען אזוי ווי א ברודער, און בנימין האט ליעב געהאט דאס מיידעלע אזוי ווי א שוועסטעריל, און נאכדעם ווי בנימין האט אנגעפילט זיינע עמער מיט וואסער און איז אוועק אין שטאדט, איז דאס מיידעלע אוועקגעגאנגען אין דארף אריין, און זי האט אנגעקלאפט אין דער ערשט[ער] טיהר פון דער ערשטער הויז פון דעם דארף.

איז ארויסגעקומען א בייזע פרוי אויף דער טיהר, און זיך צושריען:

— וואס ביזטו שוין ווידער געקו־מען? גנב'ענען? בעטלען?

— ניין, — ענטפערט דאס מיידעלע — ארבייטען וויל איך, איז די פרוי בע־סער געווארען, און האט זי געשיקט אויפ'ן גארטען זאל דארט אויסרייסען די וויל־דע גראזען וואס וואקסען צווישען די בלומען. און דאס מיידעלע האט געאר־בייט שווער א גאנצען טאג, נאר אין אווענד, אז זי איז געגאנגען צוריק צו איהר היים, אינ'ם וועלדעל, איז זי געווען גליקליך, ווייל היינט איז געווען דער ער־שטער טאג וואס זי האט עהרליך פער־דיענט איהר ברויט, נישט גע'גנב'עט און נישט געבעטעלט.

און אז בנימין איז ווידער געקומען צו איהר, האט זי איהם אויפגענומען אזוי ווי א גאסט, און האט איהם געבעטען ער זאל עסען פון די קארשען וואס זי האט פאר איהם אנגעגרייט.

האט בנימין ניט געוואלט פערזוכען אפילו.

— פארוואס עסטו ניט? — פרעגט דאס מיידעלע.

— האסט גע'גנב'עט — פרעגט בנימין מיט א אומעטיג קול.

— ניין, חליליה, זאל גאט היטען! — גיט זיך א כאפ דאס מיידעלע, — איך וועל מעהר שוין קיינמאל ניט גנב'ענען. איך האב געארבייט שווער געבעטען דעם גאנצען טאג, און איך וועל ארבייטען יע־דען טאג כדי עהרליך צו פערדיענען מיין ברויט . . .

און די קינדערלאך האבען זיך שטארק ליעב בעקראגען, און זיי זיינען זיך געווען אזוי ווי אמת'ע שוועסטער און ברידער. בנימין האט געטראגען וואסער, און דאס מיידעלע האט געארבייט אויפ'ן פעלד, און ווען זיי זיינען ביידע פארטיג געווא־רען פון זייער ארבייט, פלעגען זיי זיך בעגעגענען דארט, אין וועלדעל, ביים טיי־כעל, אויף יענעם פלאץ, וואו בנימין האט צום ערשטען מאל דער מיידעלע געגעבען א שטיקעל ברויט, און אפילו אז ס'איז אנגעקומען דער ווינטער, און דאס וואסער אין טייכעל איז פערפרוירען גע־ווארען, און די בוימער האבען פערלוירען זייערע בלעטער, און די פויגעלאך זיינען זיך צופלויגען אין די ווארימע לענדער, אפילו דעמאלט פלעגען זיי אויף טרעפען זיך אויף דעם זעלבען פלאטץ, און דאס מיידעלע פלעגט צו בנימין'ען אלע מאל אזוי זאגען:

— דו, בנימין, ביזט מיין ברודער, האסט מיך פאר אן אנדער מענש גע־מאכט, און איך וועל דיך אלע מאל דאנ־קען און דיך ליעב האבען . . .

LOEW'S
לאָעװ'ס יאָנג סטריט טהעאטער
אונאונטערבראכען 12 מיטאג ביז 11 נאכמיטאג
נאכמיטאג 10 סענט, 15 סענט. אבענד 10 סענט 15 סענט און 25 ס
פאן 3600 — הײ קלאס װאָדעװיל. — באקססעס רעזערװירט.
נעקסטע וואך
בראונינג און מאריס די עווו"אייס"הער
די טראנספעלד, שוועסטער קלאסישע מוזיקאלישע מיידלאך
די וועטענדע בעטטים
מוזיקאלישע קאמעדיע 8— מענשען —8
בנירק, טוהי און קא. קאסטי'ס בעזוך
דער אייזערנער נאגעל־ פאטא שפיעל סעריע.
לולא בלעיסדעל וויויאן לא פלאס
הארשימא ברידער יאפאנעזישע קאמעדיע פיס פאקוסניקעס.
ליא קופער א קארקער אין קארק

אויפרוף

פונ'ם אידישען נאציאנאל ארבייטער פערבאנד

יעדער איינער אידישער ארביי־טער, וועלכער פיהלט און פערשטעהט די נויטווענדיגקייט פון פערזיכערונג זיך אין פאל פון קראנקהייט, נויט און טויט, אויך וועלכער פיהלט די נאציאנאלע און סאציאלע לאגע פון דעם אידישען פאלק, דארף זיך אנ־שליסען אלס מיטגליעד אין דעם אי־דיש - נאציאנאל ארבייטער פערבאנד.

דער פערבאנד האט אין זיין קור־צער צייט פון עקזיסטענץ זיך ערהואר־בען א נאמען אין אמעריקא און קא־נעדע.

דער פערבאנד האט די בעסטע און מאדערנסטע אינשורענס סיסטעם אונטער'ן נאמען „פ ר א ט ו י ר נ ע ל ר י י ט ס", וואו יעדער איינער צאהלט בלויז פאר זיך אליין נאך זיינע יאהרען נאך.

דער פערבאנד נעהמט איין אנ־טהייל אין אלע אידישע געזעלשאפט־ליכע פראגען. ער שטיצט מאראליש און מאטעריעל די נאצ. ראדיקאלע שולען, די קאנגרעס בעוועגונג, דעם פאלעסטינא ארבייטער פאנד, יוניאנס און סטרייקס א. א. וו.

אין די אינטערעסען פון די דריי עקזיסטירענדע ברענטשעס אין טא־ראנט קומט קיין טאראנטא דער גענע־ראל סעקרעטער פונ'ם פערבאנד.

מאיר בראון

ער וועט אנוועזענד זיין ביי אלע מי־טינגען פון די ברענטשעס.

שלום עליכם ברענטש 49

וועט מיטען זונטאג דעם 4־טען יוני, 10 אוהר פריה, אין פועלי ציון האלל, 123 בעווערלי סטריט.

דער נייער ברענטש פון די

פוילישע יאנג מען

וועט מיטען דעם זונטאג בייטאג 3 אוהר נאכמיטאג אין זעלבען האלל. און דער

ברענטש 72

וועט מיטען מאנטאג אווענד דעם 5טען יוני אין זעלבען האלל.

ווער עס וויל זיך אנשליסען אין פערבאנד, קען קומען צו די מיטינגען די איינציגע בענעפיט סאסייעטי, וועל־כע ווילען זיך אנשליסען אין פער־באנד. קענען זיך ווענדען צום גענע־ראל סעקרעטער נאך אלע אינפארמא־ציעס

אין 123 בעווערלי סטריט

אסטראווצער לאנדסלייט

איהר מוזט אומבעדינגט קומען צו דעם גרויסען מאסס - מיטינג וועלכער וועט שטאטפינדען דיעזען זונטאג דעם 4־טען יוני אום 4 אוהר נאכמיטאג אין 94 סענטער עווענוי, וואו מיר דארפען אויסקלייבען פאסענדע פערזאנען און אוועק שיקען די געלד וואס מיר האבען געזאמעלט ביז יעצט. אויך דארפט איהר אויסהערען פערשיעדענע בעריכטען וועל־כע איהר האט שוין לאנג נישט געהערט

קומט און ערוועהלט פאסענדע פער־זאנען, צו וועמען מיר זאלען אוועק שיקען די געלד און איהר זאלט נישט האבען צו קאמפליינען נאכהער. איהר מוזט אלע קו־מען.

אויך זענען געבעטען צו קומען די אלע, וועלכע האבען געלדער וואס עס איז געזאמעלט געווארען פאר דיעזען צוועק.

פערגעסט נישט, נור קומט פונקט 4 אוהר.

מיט גרוס,
די קאמיטע.

סיטי דיירי מילך—דארף גע־ברויכט ווערען אין יעדען הויז ווייל זי איז די בעסטע
טעלעפאנירט קאל. 2040

Strand — MEET ME AT THE FIRESIDE — YONGE NEAR KING — CONTINUOUS 10 A.M. TO 11 P.M. MATS 5¢-10¢ EVES 5¢ 10¢ 15¢
מאנטאג דינסטאג און מיטוואך
טשאר'לי טשאפלין
אין זיין שפעטעסטען ריליעז „פאליצייי"
אויך א שטארקע דראמא „די לעבענס פראגע" און דער סטערנדס לאקאלען איבערזיכט.
פערשיעדענע בילדער פון טאראנטא
מעזאניני סיטס רעזערווירט ביי טעלעפאן מיין 8345

HIPPODROMME
City Hall Square
אונאונטערבראכענע פארשטעלונג
די וואך פון מאנטאג, יוני 5
הויפט אטראקציאן אויף'ן פראגראם. וועלט בעריהמטע מאנקי קאמיקערס
די גרעסטע חיות שוישפיעלער אין דער וועלט.
קאנסול און בעטטי
דעניאן און קליפטאן
נעהמען קיין זאך ניט צום הארצען
ספעציעלע פיטשור פילם — וויליאם פאקסעס סענ־זאציאנעלע הונדערט טויזענד דאלאר פיטשור מיט
וויליאם פארנום
„קאמפפענדען בלוט"
סעמיאר בראון, פאפולעבער פיאנאלאגיסט.
רייט און דייוויס, צוויי קינסטלער
מאדמואזעל דעפינגא, ערשטע טענצערקע.
עקסטרא אטראקשאן, פון פרייד און נעאזנג.
אלענס, אריגינעלע זינגער פון שעהנע וויאמינג סטייט, אין „קאובאי לייף"

GLOBE THEATRE
מאנטאג דינסטאג און מיטוואך
דער קריעגס געשריי פון פריעדען
דריי טעג בלויז
דאס ערשטע מאהל געוויזען אין קענעדע צו פאפולערע פרייזען.

י. האפמאן
פיינט און וואהל פייפער
128 אגנעס סט. פאן עד. 3921
פיינטערס אויפמערקזאם בארגיינס
25 פונט שנעע־ווייס לעד 1.79
„ טריפעלבאדי 1.75
25 „ פרימיער ווייס — 1.29
אויל צו ביליגע פרייזען וואהל פייפער.
אללערליי פון 3 סענט און העכער א ראלל.

נייעס! נייעס!
די טאראנטא פיינט ענד וואל פייפער קאמפאני
בלויז פיר א קורצע צייט!
נוצט אוים די געלעגענהייט.
1 קען 25 פונט סנא ווייט $1,79
1 קען 25 פונט פיור ווייס 1,29
1 גאלאן באהלד אויל 90 ס.
1 גאלאן בענזין 30ס.
אונזער וואארע איז גאראנטירט.
וואל פייפער פון 3 סענט א ראל און העכער.
קומט איבערצייגט אייך.
45 ענדערסאן סטריט
טעלעפאן עדלעד 3554

נאטיס
פרעסטאן
ספרינג האטעל
פרעסטאן אנט.
וועט ערעפענט ווערען
דעם 1־טען דזשון
אונטער דעם מענעדזשמענט פון דעם בעקאנטען רעסטאראן קיפער
ל. רייזמאן
מענער און פרויען וואס ליידען פון רהומא־טיזם, אדער פערשיעדענע אנדערע קראנקהיי־טען קענען בעהויפטען
מינעראלע בעדער
וועלכע וועט זיי פאלקאם צום געזונד ערהאלען, אויף די יעניגע וואס ווינשען די זומער מא־נאטען פערברענגען איז דיעזער פלאטץ בע־קאנט אלס דער בעסטער זומער־רעזארט אין קענעדע פאר די מינעראלע וואסערן, לופט און פראכטפאלע נאטור געגענדען.
די פרייזען זיינען מאדעריט און פאסענד פיר יעדען איינעם, אויב איהר רעכנעט צו קומען אין ראטהזאם זיך ווענדען נאך אינפארמאציא נארפינקעל, 117 קווין וועסט

וואס וויינבערג קען קען קיין אנדערער
פיינטנערס אויפמערקזאם!

25 פונט סנאָו ווהייט לעד $1,79
25 פונט טריפעל - באדי 1,75
25 פרעמיער ווהייט 1,29
1 קווארט פארטיגע פיינט 33ס.
1 גאלאן געקאכטע אויל 94
1 גאלאן טערפענטיין 74
פייפערס פאר בעדרום און קיטשענס 3ס.
דיינינג - רום און האל פייפער א ראל 5ס.
אלעס אין פיינטינג ליין. ביליגער ווי איבעראל. קומט און איבערצייגט זיך
ס. וויינבערג
76 עליזאבעטה סטריט פאן מיין 2693

פעדלערס און סטאר קיפערס
די בעסטע סגולה אנצוהאלטען קאסטומערס און צו מאכען געלד איז צו קויפען דריי־גודס, ריינקאוטס, פענסי גודס, דזשועלערי און נאוועלטיס ביי קאפלאן און קא.
האלסייל און דזשאבער 229 קווין סטריט וועסט טאראנטא, דער בעוואוס־טער האלסייל פלאץ וואו פיעל פעדלער זיינען בערייכט געווארען. דזשאב־לאטס זיינען שטענדיג דא. ארדערס פינקטליך אטענדעט.
קאפלאן און קא. דזשאבער 229 קווין סטריט וועסט, טאראנטא אנט.
טעלעפאן ארעלייד 3772.

זעלטענע געלעגענהייט
א 15 דזשועל ניי־קעל מאוומענט גאלד וואטש 14 קערעט
—בלויז פאר א קורצער צייט—
ספעציעל רעדוצירט כמעט האלסייל פרייז
$36.00
KLING BROTHERS
125 Queen W.—Phone M. 2354

וויכטיג פיר שניידער און פעדלער
לובינסקיס
פעדלער סופליי אין וואלען גודס מערטשענט האט שוין אריינגעקראגען זייער ספרינג סופליי פאר סוטס און אווערקאוטס פון די בעסטע וואארע און שעהנסטע פעטערנס, און ערווארטען זייערע צאהל רייכע קאסטימערס באזוך.
J. LUBINSKY, Wholesale Woollens 248 Simcoe Street, Toronto
TELEPHONE MAIN 6446

דזש. נהענער, בעסטע פייער אדזשאסטער און אינספעקטאר אף פאליסעס אין שטאדט, הופט טיה באלה נאה דעם פייער, בעסטע רעפערענסעס, טעלעפאן קאל. 6463 בעלוויו טערעס